Dosar nr. 2-1182/2021
PIGD 2-21122952-15-2-17082021

H O T Ă R Â R E
În numele Legii

7 octombrie 2024 **municipiul Cahul**

Judecătoria Cahul, sediul Central
Instanța de judecată, având în componență:
Preşedintele şedinţei, judecător Aliona Sârbu
Grefier Elena Donea

Cu participarea reprezentantului pîrîtului, avocat Todorov Maxim
În lipsa:
Reclamantului SRL „Olimp”, fiind citat legal
Reprezentantului reclamantului, avocat Dandeș Veaceslav, fiind citat legal
Pârâtului Voloșeniuc Anatolii, fiind citat legal

examinând în sediul instanței, în ședință de judecată publică, în limba de stat, cauza civilă intentată la cererea de chemare în judecată depusă de SRL „Olimp” către Voloșeniuc Anatolii cu privire la încasarea datoriei și compensarea cheltuielilor de judecată,-

C O N S T A T Ă :

Pretențiile revendicate în cererea de chemare în judecată

La 17 august 2021, S.R.L. „Olimp” a depus în Judecătoria Cahul, sediul Central, cerere de chemare în judecată către Voloșeniuc Anatoli cu privire la încasarea datoriei și compensarea cheltuielilor de judecată.

În motivarea acțiunii, indică că, Voloșeniuc Anatoli a activat în calitate de ***** la oficiul Cahul al S.R.L. „Olimp”, începând cu 22 mai 2017. La inventarierea bunurilor materiale și a celor financiare din 23 noiembrie 2020, a fost depistat un neajuns de marfă la suma de 4711,15 lei și neajuns de tară (fără TVA) în sumă de 107524,25 lei.

Susține că, în conformitate cu ordinul de plată din 14 decembrie 2020, Voloșeniuc Anatoli a achitat datoria mărfii în mărime de 4711,15 lei și, în aceeași zi, a fost achitată datoria pe tară în sumă de 1798,15 lei, iar restul datoriei în sumă de 105682,10 lei nu este achitată până în prezent.

Menționează că, la adresările către Voloșeniuc Anatoli de a achita datoria, ultimul a răspuns cu refuz, făcând referire la faptul că datoria nu s-a format din vina sa și nu poate răspunde pentru această faptă.

Însă, reclamanta atrage atenția instanței de judecată că, Voloșeniuc Anatoli, fiind persoană cu răspundere materială, poartă răspundere totală pentru proprietatea încredințată.

Relatează că, la 25 noiembrie 2020, Voloșeniuc Anatoli s-a eliberat din funcție din propria dorință, fără a achita suma pentru dauna provocată.

Comunică că, pretenția nr. 123 din 21 iulie 2021 privind achitarea datoriei a fost remisă în adresa lui Voloșeniuc Anatoli, însă acesta refuză să o recepționeze corespondența, astfel că, datoria care la, 21 iulie 2021, este de 105682,10 lei, nu este achitată.

Afirmă că, la îndeplinirea atribuțiilor de serviciu în calitate de *****, Voloșeniuc Anatoli elibera marfă agenților economici fără TVA (pivă în tară de sticlă), dar din motivul că tara era returnabilă trebuia întoarsă la depozit, însă această operațiune nu se efectua, astfel că, s-a format neajunsul sus-numit.

Precizează că, suma totală a datoriei spre achitare, inclusiv TVA, conform art. 585, art. 619 din Codul civil pentru neexecutarea obligațiunilor financiare constituie 105682,10 lei (neajunsul conform revizuirii fără TVA) + 21136,42 (TVA – 20%) + 31197 lei (penalitate).

Solicită recuperarea de la pârâtul Voloșeniuc Anatoli în folosul S.R.L. „Olimp” a datoriei în sumă de 105682,10 lei, precum și a taxei de stat în sumă de 4740,00 lei.

Argumentele participanților la proces în cadrul ședinței de judecată

Reprezentantul reclamantei S.R.L. „Olimp”, avocatul Dandeș Veaceslav, în privința căruia a fost respectată procedura de înștiințare legală despre data, ora și locul examinării cauzei, în ședința de judecată nu s-a prezentat.

Pârâtul Voloșeniuc Anatoli, în privința căruia a fost respectată procedura de înștiințare legală despre data, ora și locul examinării cauzei, în ședința de judecată nu s-a prezentat, drepturile și interesele pârâtului fiind apărate de **reprezentantul acestuia, avocatul Todorov Maxim**, care, în ședință de judecată, a solicitat respingerea cererii de chemare în judecată, ca fiind neîntemeiată.

Aprecierea instanței de judecată

Audiind participanții la proces și studiind materialele cauzei, examinând probele administrate pentru dovedirea celor invocate și raportându-le, per ansamblu, la prevederile legale ce guvernează spața, instanță de judecată consideră că, cererea de chemare în judecată depusă de S.R.L. „Olimp” către Voloșeniuc Anatoli cu privire la încasarea datoriei și compensarea cheltuielilor de judecată este neîntemeiată și urmează a fi respinsă, din următoarele considerente.

În conformitate art. 328 din Codul muncii, (1) Partea contractului individual de muncă repară prejudiciul material pe care l-a cauzat celeilalte părţi în urma acţiunii sau inacţiunii sale ilegale şi culpabile, dacă prezentul cod sau alte acte normative nu prevăd altfel. (2) Fiecare parte a contractului este obligată să dovedească cuantumul prejudiciului material care i-a fost cauzat.

Conform art. 333 alin. (1) din Codul muncii, salariatul este obligat să repare prejudiciul material cauzat angajatorului, dacă prezentul cod sau alte acte normative nu prevăd altfel.

Conform prevederilor art. 337 alin. (1), (2) din Codul muncii, răspunderea materială deplină a salariatului constă în obligaţia lui de a repara integral prejudiciul material cauzat. Salariatul poate fi tras la răspundere materială deplină pentru prejudiciul material cauzat doar în cazurile prevăzute la art. 338.

Potrivit art. 338 alin. (1) din Codul muncii, salariatul poartă răspundere materială în mărimea deplină a prejudiciului material cauzat din vina lui angajatorului în cazurile când: a) între salariat şi angajator a fost încheiat un contract de răspundere materială deplină pentru neasigurarea integrităţii bunurilor şi altor valori care i-au fost transmise pentru păstrare sau în alte scopuri (art. 339); b) salariatul a primit bunurile şi alte valori spre decontare în baza unei procuri unice sau în baza altor documente unice; c) prejudiciul a fost cauzat în urma acţiunilor sale culpabile intenţionate, stabilite prin hotărâre judecătorească; d) prejudiciul a fost cauzat de un salariat aflat în stare de ebrietate alcoolică, în stare cauzată de substanțe stupefiante sau toxice, stabilită în modul prevăzut la art. 76 lit. k); e) prejudiciul a fost cauzat prin lipsă, distrugere sau deteriorare intenţionată a materialelor, semifabricatelor, produselor (producţiei), inclusiv în timpul fabricării lor, precum şi a instrumentelor, aparatelor de măsurat, tehnicii de calcul, echipamentului de protecţie şi a altor obiecte pe care unitatea le-a eliberat salariatului în folosinţă; f) în conformitate cu legislaţia în vigoare, salariatului îi revine răspunderea materială deplină pentru prejudiciul cauzat angajatorului în timpul îndeplinirii obligaţiilor de muncă; g) prejudiciul a fost cauzat în afara exerciţiului funcţiunii.

Dispoziția art. 338 Codul muncii prevede că, (1) Contractul scris cu privire la răspunderea materială deplină poate fi încheiat de angajator cu salariatul care a atins vârsta de 18 ani şi care deţine o funcţie sau execută lucrări legate nemijlocit de păstrarea, prelucrarea, vânzarea (livrarea), transportarea sau folosirea în procesul muncii a valorilor ce i-au fost transmise. (2) Nomenclatorul funcţiilor şi lucrărilor menţionate la alin. (1), precum şi contractul-tip cu privire la răspunderea materială individuală deplină, se aprobă de Guvern.

Potrivit Nomenclatorului funcțiilor deținute și lucrărilor executate de către salariații cu care angajatorul poate încheia contracte scrise cu privire la răspunderea materială individuală sau colectivă (de brigadă) deplină, precum și a contractelor-tip cu privire la răspunderea materială deplină, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 449 din 29 aprilie 2004, contractul scris cu privire la

răspunderea materială deplină (individuală sau colectivă (de brigadă) poate fi încheiat de angajator cu salariatul care a atins vârsta de 18 ani şi deţine funcţii sau execută lucrări legate nemijlocit de păstrarea, prelucrarea, vânzarea (livrarea), transportarea sau folosirea în procesul muncii a valorilor ce i-au fost transmise.

Totodată, potrivit aceluiași Nomenclator, litigiile (conflictele) ce apar la încheierea, reîncheierea, modificarea, completarea, rezilierea şi executarea contractelor cu privire la răspunderea materială deplină se consideră litigii (conflicte) de muncă şi se soluţionează în conformitate cu Codul muncii.

Din materialele cauzei urmează că, la 22 mai 2017, Voloșeniuc Anatoli a fost angajat în calitate de ***** în cadrul S.R.L. „Olimp", începând cu 22 mai 2017. (f.d. 6, 35)

La 22 mai 2017, între S.R.L. „Olimp", în calitate de „angajator" și persoana fizică Voloșeniuc Anatoli, în calitate de „salariat" a fost încheiat contractul individual de muncă nr. 374, conform căruia salariatul a fost angajat la lucru în funcție de „*****", pe un termen nedeterminat. (f.d. 12-13, 40-41)

Totodată, între angajatorul S.R.L. „Olimp" și salariatul Voloșeniuc Anatoli, la 22 mai 2017, a fost încheiat Contractul cu privire la răspunderea materială deplină, prin care au fost stabilite obligațiile salariatului și angajatorului. /f.d. 8, 39/.

Prin ordinul nr. 87 din 23 noiembrie 2020, s-a dispus efectuarea inventarierea bunurilor materiale care sunt la evidența persoanei cu răspundere materială – ***** Voloșeniuc Anatoli, la situația de 23 noiembrie 2020. (f.d. 10, 32)

Potrivit rezultatelor inventarierii, efectuate în baza ordinului nr. 87 din 23 noiembrie 2020, conform informației din datele contabilității, lipsa bunurilor materiale constituie 4711,15 lei, iar lipsa tarei fără TVA constituie 107524,25 lei. (f.d. 9, 34)

Ulterior, la 21 iulie 2020, reclamanta S.R.L. „Olimp" a expediat în adresa pârâtului Voloșeniuc Anatoli cererea de soluționare prealabilă a litigiului pe calea extrajudiciară /f.d. 14, 17, 18, 36/.

Potrivit conținutului cererii de chemare în judecată se reține că la 25 noiembrie 2020, Voloșeniuc Anatoli a fost eliberat din funcție din propria dorință.

În conformitate cu art. 118 alin. (1), (3) din Codul de procedură civilă, fiecare parte trebuie să dovedească circumstanțele pe care le invocă drept temei al pretențiilor şi obiecțiilor sale dacă legea nu dispune altfel. (3) Circumstanțele care au importanță pentru soluționarea justă a cauzei sânt determinate definitiv de instanța judecătorească pornind de la pretențiile și obiecțiile părților şi ale altor participanți la proces, precum şi de la normele de drept material şi procedural ce urmează a fi aplicate.

Conform art. 130 din Codul de procedură civilă, (1) Instanța judecătorească apreciază probele după intima ei convingere, bazată pe cercetarea multiaspectuală, completă, nepărtinitoare şi nemijlocită a tuturor probelor din dosar în ansamblul şi interconexiunea lor, călăuzindu-se de lege. (2) Nici un fel de probe nu au pentru instanța judecătorească o forță probantă prestabilită fără aprecierea lor. (3) Fiecare probă se apreciază de instanță privitor la pertinența, admisibilitatea, veridicitatea ei, iar toate probele în ansamblu, privitor la legătura lor reciprocă şi suficiența pentru soluționarea cauzei.

În acest sens, instanța ține să menționeze că, reclamanta S.R.L. „Olimp" întru dovedirea cerințelor sale a prezentat instanței de judecată înscrisurile cercetate supra, și anume: ordinul nr. 42 din 22 mai 2017, contractul individual de muncă nr. 374 din 22 mai 2017, contractul cu privire la răspunderea materială deplină din 22 mai 2017, precum și rezultatele inventarierii, efectuate în baza ordinului nr. 87 din 23 noiembrie 2020.

Însă, totodată, reclamanta S.R.L. „Olimp" a mai prezentat și extrasul de pe contul 234.7 pentru cel de-al IV trimestru al anului 2020, iar potrivit informației reflectate în acest extras, suma de 107524,25 lei cu titlu de lipsa tarei fără TVA nu se regăsește, însă se regăsește suma de 105682,10 lei. (f.d. 11)

Mai mult, cu totul alte sume sunt reflectate în calculul datoriei depistate la depozitul nr. 3 a filialei din mun. Cahul S.R.L. „Olimp” în rezultatul reviziei din 23 noiembrie 2020, inclusiv TVA și suma penalităților pentru neexecutarea obligațiilor bănești, după cum urmează: 126818,00 lei cu titlu de datorie și 31197,00 lei cu titlu de penalitate. (f.d. 37)

Prin urmare, instanța de judecată constată că suma prejudiciului cauzat invocat nu este una certă, reclamanta S.R.L. „Olimp” planând asupra a mai multor sume care diferă între ele.

În speță, reclamanta S.R.L. „Olimp” solicită recuperarea de la pârâtul Voloșeniuc Anatoli în folosul S.R.L. „Olimp” a datoriei în sumă de 105682,10 lei, precum și a taxei de stat în sumă de 4740,00 lei, precizând că, suma totală a datoriei spre achitare, inclusiv TVA, conform art. 585, art. 619 din Codul civil pentru neexecutarea obligațiunilor financiare constituie 105682,10 lei (neajunsul conform revizuirii fără TVA) + 21136,42 lei (TVA – 20%) + 31197 lei (penalitate). Totodată, probatoriu prezentat în susținerea cerințelor reflectă cu totul alte sume.

Tot aici, instanța de judecată reține și Raportul de expertiză judiciară nr. 9/23 din 22 decembrie 2023, întocmit de către Biroul Individual de Expertiză Judiciară „Cara Ecaterina”, în concluziile căruia este indicat că, din motivul neprezentării documentelor contabile ce țin de transmiterea în gestiune, evidența stocurilor de mărfuri, ambalaj și altor bunuri materiale pe subdiviziunea Cahul (depozitul nr. 3) a S.R.L. „Olimp”, gestionar Voloșeniuc Anatoli, nu este posibil de constatat dacă administrația a organizat în modul stabilit de lege ținerea evidenței contabile a bunurilor în perioada 22 mai 2017 – 23 noiembrie 2020. Totodată, reieșind din faptul că, documentul cu denumirea „Ревизия по состоянию на 23 ноября по складу №3”, anexat la materialele cauzei civile (f.d. 9) nu corespunde cerințelor art. 11, art. 16 din Legea contabilității și raportării financiare nr. 287/2017, prevederilor Regulamentului privind inventarierea și pct. 1 din ordinul directorului S.R.L. „Olimp” nr. 87 din 23 noiembrie 2020, sumele 4711,15 lei indicate ca neajuns de mărfuri și 107524,25 lei – neajuns de ambalaj, ***nu pot fi considerate prejudiciu suportat de S.R.L. „Olimp”, deoarece datele indicate în documentul nominalizat nu sunt confirmate de documente contabile și materialele inventarierii. Mai mult, suma pretinsului neajuns în valoare de 107524 lei ce se impută pârâtului Voloșeniuc Anatoli nu este confirmată de documente contabile justificative și nu este posibil de constatat din care bunuri este compus.*** (f.d. 139-154)

Astfel, instanța de judecată conchide că, reclamanta S.R.L. „Olimp” nu a prezentat careva probe ce ar confirma pretinsul prejudiciul material cauzat, precum și cauzarea respectivului prejudiciu de către pârâtul Voloșeniuc Anatoli. Corespunzător, contrar prevederilor art. 118 din Codul de procedură civilă, reclamanta nu a prezentat probe în vederea confirmării circumstanțelor pe care le invocă drept temei al pretențiilor sale.

În aceeași ordine de idei, instanța a stabilit că, la materialele cauzei civile lipsesc probele materiale privind respectarea prevederilor art. 342 din Codul muncii în raport cu pârâtul Voloșeniuc Anatoli.

Conform art. 342 din Codul muncii, (1) Până la emiterea ordinului (dispoziţiei, deciziei, hotărârii) privind repararea prejudiciului material de către salariatul în cauză, angajatorul este obligat să efectueze o anchetă de serviciu pentru stabilirea mărimii prejudiciului material pricinuit şi a cauzelor apariţiei lui. (2) Pentru efectuarea anchetei de serviciu, angajatorul este în drept să creeze, prin ordin (dispoziţie, decizie, hotărâre), o comisie cu participarea specialiştilor în materie. (3) Pentru stabilirea cauzei apariţiei prejudiciului material este obligatorie solicitarea unei explicaţii în scris de la salariat. Refuzul de a o prezenta se consemnează într-un proces-verbal semnat de cîte un reprezentant al angajatorului şi, respectiv, al salariaţilor. (4) Salariatul are dreptul să ia cunoştinţă de toate materialele acumulate în procesul anchetei de serviciu.

Din norma legii enunțată urmează că, angajatorul S.R.L. „Olimp” urma în mod obligatoriu, pentru stabilirea cauzei apariției prejudiciului material cauzat de către salariatul Voloșeniuc Anatoli, să solicită explicația în scris de la ultimul, să efectueze ancheta de serviciu, după care să emită ordinul privind repararea prejudiciului material de către salariat.

Însă, la materialele cauzei lipsește explicația în scris lui Voloșeniuc Anatoli privind apariția prejudiciului material sau procesul-verbal prin care s-ar fi confirmat refuzul acestuia de a da explicații în scris.

Totodată, lipsește și ordinul privind repararea prejudiciului material de către salariatul Voloșeniuc Anatoli și mărimea acestuia și un angajament în scris a pârâtului Voloșeniuc Anatoli privind repararea benevolă a prejudiciului material cauzat, cu indicarea termenelor concrete de achitare, cum este prevăzut la art. 343 alin. (2) din Cod muncii.

Or, instanța de judecată reține că, deși pârâtul Voloșeniuc Anatoli a achitat în contul reclamantei S.R.L. „Olimp" datoria mărfii în sumă de 4711,15 lei și datoria pe ambalaj în sumă de 1798,15 lei, fapt invocat de către reclamantă, dar și confirmat prin dispozițiile de încasare din 14 decembrie 2020 (f.d. 55-56), la materialele cauzei nu se regăsește ordinul privind repararea prejudiciului material de către salariatul Voloșeniuc Anatoli și mărimea acestuia, precum și angajamentul în scris a pârâtului Voloșeniuc Anatoli privind repararea benevolă a prejudiciului material cauzat.

În contextul celor expuse supra, instanța consideră că, cerința reclamantei S.R.L. „Olimp" privind încasarea de la Voloșeniuc Anatoli a prejudiciului material cauzat în sumă de 105682,10 lei, este neîntemeiată și urmează a fi respinsă, or, legislația muncii în mod expres prevede ce acțiuni urmează a fi întreprinse cînd salariatul a cauzat angajatorului un prejudiciu, stabilirea mărimii prejudiciului material, precum și modul de reparare acestui prejudiciu, totodată, reclamanta nu a prezentat careva probe ce ar confirma pretinsul prejudiciul material cauzat, precum și cauzarea respectivului prejudiciu de către pârâtul Voloșeniuc Anatoli.

Subsecvent instanța va respinge ca fiind neîntemeiată și cerința reclamantei privind încasarea taxei de stat în sumă de 4740,00 lei, or, cerința privind încasarea prejudiciului material în sumă de 105682,10 lei instanța a considerat-o ca fiind neîntemeiată.

Conform art. 82 din Codul de procedură civilă (*în redacția Legii în vigoare la data depunerii acțiunii*), cheltuielile de judecată se compun din taxa de stat şi din cheltuielile de judecare a cauzei.

Potrivit art. 90 din Codul de procedură civilă, din cheltuielile de judecare a cauzei fac parte: lit. g) cheltuielile de efectuare a expertizei; lit. i) cheltuielile de asistenţă juridică.

Totodată, art. 94 alin. (1) din același cod, statuează că, instanţa judecătorească obligă partea care a pierdut procesul să plătească, la cererea părţii care a avut câştig de cauză cheltuielile de judecată. Dacă acţiunea reclamantului a fost admisă parţial, acestuia i se compensează cheltuielile de judecată proporţional părţii admise din pretenţii, iar pârâtului – proporţional părţii respinse din pretenţiile reclamantului.

Instanța de judecată atestă că, în cadrul examinării cauzei, la solicitarea părții pârâte, a fost dispusă efectuarea expertizei judiciare contabile. Astfel, cheltuielile de efectuare a expertizei judiciare nr. 9/23 din 22 decembrie 2023, de către Biroul Individual de Expertiză Judiciară „Cara Ecaterina", în sumă de 15200,00 (cincisprezece mii două sute, 00) lei au fost suportate de către pârâtul Voloșeniuc Anatoli. (f.d. 136)

Astfel, în acord cu norma legală citată, instanța de judecată va încasa din contul reclamantei S.R.L. „Olimp" în beneficiul pârâtului Voloșeniuc Anatoli suma de 15200,00 (cincisprezece mii două sute, 00) lei cu titlu de cheltuieli de efectuare a expertizei.

În continuare, instanța de judecată constată că, în respectiva cauză, drepturile și interesele pârâtului Voloșeniuc Anatoli au fost reprezentate de avocatul Todorov Maxim, circumstanță ce rezultă din textul înscrisurilor administrate la dosar, la caz, mandatul avocațial seria/nr. 1726146 din 12 octombrie 2021 (f.d. 68), iar pentru serviciile prestate de avocat, pârâtul a achitat suma de 7000,00 (șapte mii, 00) lei, fapt confirmat prin bonul de plată seria/nr. QL 141397 din 05 octombrie 2021 (f.d. 137).

În virtutea art. 96 alin. (1) și (1^1) din Codul de procedură civilă, instanţa judecătorească obligă partea care a pierdut procesul să compenseze părţii care a avut câştig de cauză cheltuielile ei de asistenţă juridică, în măsura în care acestea au fost reale, necesare şi rezonabile. Cheltuielile

menţionate la alin. (1) se compensează părţii care a avut câştig de cauză dacă aceasta a fost reprezentată în judecată de un avocat.

Pornind de la practica și jurisprudența dezvoltată de CtEDO, cheltuielile de asistență juridică trebuie să fie necesare, realmente angajate și rezonabile ca mărime. Pentru dovada cheltuielilor suportate, prin prisma practicii CEDO, se evidențiază necesitatea prezentării de către partea care pretinde compensarea cheltuielilor, a următoarelor documente: dovada achitării onorariilor avocaților (copii de pe dispozițiile de plată prin virament sau bonurile de plată); copia de pe facturile de strictă evidență, emisă pentru clienți-persoane juridice și în alte cazuri stabilite de legislație; listă detaliată a actelor/acțiunilor efectuate de avocat și a timpului aferent acestora (cu tariful și orarul).

Pentru determinarea cuantumului compensației acordate, instanța de judecată, pentru a face o apreciere corectă, va mai ține cont de: complexitatea cauzei; noutatea și dificultatea întrebărilor juridice ridicate de speță; aportul avocatului la soluționarea cauzei; timpul și munca depusă de avocat; aptitudinile speciale necesare pentru a acorda asistența (cunoștințe tehnice speciale, cunoașterea profundă a unor reglementări de profil, cunoașterea limbilor străine, a altor procedee de comunicare cu clienți specifici etc.); faptul în ce măsură munca avocatului în cauza respectivă îi limitează capacitatea de a lucra în alte dosare; rezultatul obținut; restricțiile de timp impuse de client și de circumstanțele cauzei; natura și durata relației dintre avocat și client; experiența, reputația și abilitatea avocatului; justificarea și ponderea mijloacelor de apărare utilizate în cauză; suma despăgubirilor pretinse/obținute în cauză; alți factori, la discreția instanței.

Totodată, în jurisprudența constantă a Curții Europene a Drepturilor Omului (cauza Costin versus România, hotărârea din 26 mai 2005; cauza Străin și alții versus România, hotărârea din 21 iulie 2005; cauza Petre versus România, hotărârea din 27 iulie 2006, etc.) s-a statuat că partea care a câștigat procesul nu va putea obține rambursarea unor cheltuieli decât în măsura în care se constată realitatea, necesitatea și caracterul lor rezonabil.

Instanța de judecată notează că, pârâtul, în scopul probării caracterului real, necesar și rezonabil al cheltuielilor de asistență juridică suportate în cadrul procesului civil a prezentat instanței copia mandatului avocațial și copia bonului de plată.

Astfel, în acord cu norma legală citată, instanța de judecată va încasa din contul reclamantei S.R.L. „Olimp” în beneficiul pârâtului Voloșeniuc Anatoli suma de 7000,00 (șapte mii, 00) lei cu titlu de cheltuieli pentru asistență juridică suportate în prezenta cauza civilă, cuantum pe care instanța îl apreciază ca fiind real, necesar și rezonabil.

Sintetizând cele expuse mai sus și examinând probatoriul administrat la dosar prin raportarea acestuia la prevederile art. 118, art. 121-122 din Codul de procedură civilă, instanța de judecată reiterează că acțiunea depusă de S.R.L. „Olimp” este neîntemeiată și urmează a fi respinsă.

În aceste circumstanțe, instanța investită cu examinarea litigiului diferit judecății nu poate găsi o altă elucidare a cazului decât cea clarificată mai sus, concluzia instanţei este consecinţa dedusă în urma prezentării probelor de către părţi şi examinate în cadrul şedinţei de judecată, or, în conformitate cu prevederile art. 118 alin. (1) sprijinite cu dispoziţia art. 119 alin. (1) din Codul de procedură civilă, fiecare parte trebuie să dovedească circumstanţele pe care le invocă drept temei al pretenţiilor şi obiecţiilor sale dacă legea nu dispune altfel, iar probele se adună şi se prezintă de către părţi.

În conformitate cu art. 238-240 din Codul de procedură civilă, instanţa de judecată,-

H O T Ă R Ă Ş T E :

Se respinge cererea de chemare în judecată depusă de SRL „Olimp” către Voloșeniuc Anatolii cu privire la încasarea datoriei și compensarea cheltuielilor de judecată, ca fiind neîntemeiată

Se încasează de la SRL „Olimp”, IDNP 1003611000716, în beneficiul lui Voloșeniuc Anatolii, IDNP *****, suma de **7000,00 lei (șapte mii)** cu titlu de cheltuieli pentru asistența

juridică conform bonului de plată Seria QL nr.141397 din 05.10.2021 și suma de **15200,00 lei (cincisprezece mii două sute)** cu titlu de cheltuieli pentru efectuarea raportului de expertiză contabilă conform chitanței din 06.06.2023 la dispoziția de încasare nr.1

Hotărârea cu drept de apel în Curtea de Apel Cahul în termen de 30 zile din ziua pronunţării dispozitivului, prin intermediul Judecătoriei Cahul, sediul Central.

Președintele ședinței,
Judecător **Aliona Sârbu**